

ISPLATA NAKNADE ŠTETE U VISINI MINIMALNE ZARADE RADNIKU**Zakon o radu****član 111**

Faktičko neobavljanje rada

Sentenca:

Tuženik je dužan da tužilji isplati naknadu štete u visini minimalne zarade za sporni period, bez obzira što nije faktički obavljala radne zadatke, a radni odnos joj nije prestao.

Iz obrazloženja:

"Naime, prvostepeni sud je na nesumljiv način utvrdio da je tužilja u radnom odnosu kod tuženika od februara meseca 2007. godine i da joj Ugovor o radu nije prestao, i da je raspoređena na poslove prodavca u poslovnoj jedinici Č, a da faktički ne obavlja rad još od 11.7.2004. godine.

Stoji činjenica, kako je prvostepeni sud pravilno utvrdio, da tužilja nije faktički obavljala rad kod tuženika jer je došlo do statusnih i organizacionih promena kod tuženog, a radne jedinice tuženog su počele da obavljaju svoju delatnost u drugom pravnom licu - Poslovni klub "B." pa je tužilji ponuđeno da pređe kod drugog poslodavca, što tužilja nije prihvatila. I pored toga, tužilja nije oglašena tehnološkim viškom niti je raspoređena na druge poslove i zadatke, jer je ostala pri Kompaniji "B." AD gde nije sistematizovano radno mesto prodavca, niti je bilo mogućnosti da se rasporedi na druge poslove, a tuženi nije imao sredstava da izvrši isplatu otpremnine tužilji u slučaju da ista bude oglašena tehnološkim viškom, niti je bio u mogućnosti da tužilju rasporedi na druge poslove, jer ne poseduje radno mesto prodavca, pa obzirom da tuženi nije otkazao tužilji Ugovor o radu, niti je tužilja dala otkaz Ugovora o radu, zbog čega je prvostepeni sud izveo pravilan zaključak da je tužilja zaposlena kod tuženog.

Prema stanovištu Apelacionog suda, tužilja je u radnom odnosu kod tuženika, koji joj nije omogućio da radi, niti joj je otkazao Ugovor o radu zbog čega je tužilja trpela štetu u visini minimalne zarade, tako da je prvostepeni sud pravilno utvrdio visinu zarade, ali je pogrešno primenio materijalno pravo kada je tužilji dosudio naknadu pripadajuće minimalne zarade, a ne naknadu štete, što nije uticalo na zakonitost pobijane odluke."

(Presuda Apelacionog suda u Kragujevcu, Gž. 1 193/2010 od 2.2.2010. godine)